

Ankestyrelsens brev til Albertslund Kommune

Tilsynsudtalelse om aktindsigt

[A] skrev den 3. december 2019 til Albertslund Kommune om kommunens afgørelse af 24. maj 2019 om aktindsigt.

Albertslund Kommune traf den 10. februar 2020 en ny afgørelse i sagen, hvor kommunen fastholdt sit delvise afslag på aktindsigt, dog med en anden begrundelse. Kommunen sendte herefter sagen til Ankestyrelsen.

[A] har den 19. februar 2020 sendt en revideret klage til Albertslund Kommune og Ankestyrelsen.

På baggrund af sagens oplysninger har Ankestyrelsen fundet anledning til at udtale sig om, hvorvidt Albertslund Kommune har været berettiget til at undtage oplysninger fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Resumé

Ankestyrelsen vurderer, at Albertslund Kommune ikke var berettiget til at undtage oplysningerne i det lukkede pkt. 23, som blev behandlet på kommunalbestyrelsens møde den 8. maj 2018, herunder oplysningerne i bilag 3, med den anførte begrundelse.

Ankestyrelsen beder derfor Albertslund Kommune om at genoptage sagens behandling og træffe en ny afgørelse om aktindsigt.

Ankestyrelsen har herved ikke taget stilling til, om Albertslund Kommune vil kunne undtage oplysningerne fra aktindsigt med en anden begrundelse.

28. april 2020

J.nr. 20-7647

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Ankestyrelsen går ud fra, at Albertslund Kommune i forbindelse med genoptagelsen af sagens behandling vil foretage en vurdering af, om [A] skal partshøres over høringsvaret af 14. januar 2020 med bemærkninger til [A]s aktindsigtsanmodning, hvis kommunen ikke allerede har foretaget denne vurdering.

Her følger en gennemgang af sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Ankestyrelsens opfattelse.

Sagens oplysninger

[A] bad den 15. maj 2018 Albertslund Kommune om aktindsigt i mødesag, referat og eventuelle bilag til pkt. 23 og 24, der blev behandlet på kommunalbestyrelsens møde den 8. maj 2018.

Albertslund Kommune meddelte ved afgørelser af 12. juni 2018 samt 18. januar og 24. maj 2019 delvist afslag på aktindsigt efter bl.a. offentlighedslovens § 33, nr. 3.

Ankestyrelsen udtalte sig i sagen den 27. november 2018, hvor vi bad kommunen om at genoptage sin afgørelse af 12. juni 2018 og træffe en ny afgørelse, fordi vi vurderede, at kommunens begrundelse ikke levede op til begrundelseskravet i forvaltningslovens § 24.

Ankestyrelsen udtalte sig derudover i sagen den 25. marts 2019, hvor vi bad kommunen om at genoptage sin afgørelse af 18. januar 2019 og træffe en ny afgørelse om aktindsigt, fordi vi vurderede, at kommunen ikke var berettiget til at undtage oplysninger efter offentlighedslovens § 33, nr. 3, med den anførte begrundelse.

Den 6. januar 2020 sendte Albertslund Kommune en høring til [B] og bad om at få oplyst, om der var oplysninger, som efter [B]s opfattelse burde undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Den 10. januar 2020 traf Albertslund Kommune en ny afgørelse om aktindsigt i pkt. 24, der blev behandlet på kommunalbestyrelsens møde den 8. maj 2018. Kommunen meddelte [A] fuld aktindsigt i pkt. 24, herunder i bilag til punktet.

Den 14. januar 2020 modtog kommunen svar på høringen af 6. januar 2020.

Den 10. februar 2020 traf Albertslund Kommune en ny afgørelse om aktindsigt i pkt. 23, der blev behandlet på kommunalbestyrelsens møde

den 8. maj 2018. Kommunen meddelte delvist afslag på aktindsigt efter offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Kommunen gav fuld aktindsigt i bilag 1 og 2, men undtog oplysninger i selve pkt. 23 og i bilag 3 under henvisning til, at disse dokumenter indeholder oplysninger om [B]s drifts- og forretningsforhold af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden. Kommunen vurderede, om der kunne gives aktindsigt efter offentlighedslovens § 14 om meroffentlighed. Kommunen vurderede, at der ikke var grundlag herfor.

Følgende fremgår af kommunens begrundelse for afgørelsen:

”Vedrørende undtagelse af oplysninger fra punkt 23 og bilag 3, lægger vi vægt på, at der er tale om oplysninger om sammensætningen af den endelige købesum og baggrunden herfor, og oplysninger om hvordan [B] opererer og gennemfører udviklingssager, og at oplysningerne derefter deres karakter er omfattet af offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Vi lægger i den forbindelse vægt på Folketingets Ombudsmands udtalelse af 28. november 2016, hvoraf det fremgår, at der på baggrund af forarbejderne til bestemmelsen er en klar formodning for, at udleveringen af oplysninger som af sin karakter er omfattet af offentlighedslovens § 30, nr. 2, vil medføre risiko for økonomisk skade.

Vi lægger også vægt på, at [B] ved høring har oplyst, at en offentliggørelse af de konkrete oplysninger vil medføre en nærliggende risiko for, at [B]s forhandlingsposition i forhold til øvrige interessenter vil blive svækket, af konkurrencemæssige årsager, og at dette kan medføre et økonomisk tab for [B]. Der er ikke oplysninger i sagen som giver anledning til, at tilsidesætte [B]s vurdering for så vidt angår de undtagne oplysninger.”

Den 19. februar 2020 har [A] sendt en revideret klage over Albertslund Kommunes afgørelse om aktindsigt. Det fremgår, at denne klage træder i stedet for hans klage af 3. december 2019, og at [A] frafalder den del af klagen, som vedrører pkt. 24, der blev behandlet på kommunalbestyrelsens møde den 8. maj 2018.

Regler og praksis

Regler

Albertslund Kommune har undtaget de ovennævnte oplysninger i pkt. 23 og i bilag 3 fra aktindsigt med henvisning til offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Følgende fremgår af offentlighedslovens § 30, nr. 2:

“§ 30. Retten til aktindsigt omfatter ikke oplysninger om

- 1) [...]
- 2) tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold el. lign., for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, at anmodningen ikke imødekommes.”

I Offentlighedsloven med kommentarer, Mohammad Ahsan, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1. udgave 2014, side 521, er følgende anført om bestemmelsen:

“Den beskyttelsesinteresse, der ligger bag § 30, nr. 2, er ikke fremhævet i bestemmelsens forarbejder, men det må lægges til grund, at sigtet med bestemmelsen er at beskytte hensynet til erhvervsmæssige (økonomiske) interesser, og således navnlig undtage oplysninger, der af andre virksomheder mv. kan udnyttes i konkurrencemæssigt øjemed (navnlig forretningshemmeligheder).”

Følgende fremgår af de specielle bemærkninger til § 30, nr. 2, i lovforslag L 144 af 7. februar 2013 om offentlighedsloven:

“Bestemmelsen i nr. 2 er enslydende med den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 2.

Bestemmelsen forudsætter - i modsætning til nr. 1 - at forvaltningsmyndigheden foretager en konkret vurdering, der falder i to led. Myndigheden skal først tage stilling til, hvorvidt der er tale om oplysninger vedrørende forretningsforhold m.v. Er det tilfældet, skal myndigheden dernæst foretage en vurdering af, om aktindsigt i disse oplysninger må antages at indebære en nærliggende risiko for, at der – typisk af konkurrencemæssige grunde - påføres den

pågældende person eller virksomhed navnlig økonomisk skade af nogen betydning.

Der vil i forhold til oplysninger, der er omfattet af nr. 2, gælde en *klar formodning* for, at udlevering af oplysningerne vil indebære en nærliggende risiko for, at virksomheden eller den person, oplysningerne angår, vil lide skade af betydning.

Forvaltningsmyndighederne bør dog - som hidtil - indhente en udtalelse fra den, oplysningerne angår, for at få belyst risikoen for, at en udlevering af oplysninger om forretningsforhold m.v. vil medføre den nævnte risiko for økonomisk skade."

Vedrørende betingelsen om, at myndigheden foretager en konkret vurdering af eventuel risiko for økonomisk skade, er det i betænkning 1510/2009 om offentlighedsloven, side 653, anført:

"Kravet om, at risikoen for skade skal være nærliggende, indebærer, at myndigheden må foretage en konkretisering af, hvilke økonomiske skadevirkninger for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, der er tale om. Det skal fremgå, hvorledes det økonomiske tab vil eller kan indtræde som en følgevirkning af, at begæringen om aktindsigt imødekommes. Det er ikke tilstrækkeligt blot at henvise til undtagelsesbestemmelsens ordlyd, til konkurrencemæssige grunde eller tilsvarende abstrakte angivelser af beskyttelsesbehovet [...]."

I Offentlighedsloven med kommentarer, Mohammad Ahsan, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1. udgave 2014, side 530, er blandt andet følgende anført om fortolkningen af formodningsreglen:

"Det må antages, at reglen skal ses i sammenhæng med, at myndigheden, der skal foretage den endelige skadevurdering, typisk ikke vil have de nødvendige forudsætninger for at vurdere, om en udlevering af oplysningerne om drifts- eller forretningsmæssige forhold mv. omfattet af § 30, nr. 2, rent faktisk vil påføre den pågældende virksomhed økonomisk skade. Derfor anføres det også i de specielle bemærkninger til § 30, nr. 2, jf. pkt. 8 nedenfor, at myndigheden bør indhente en udtalelse fra vedkommende virksomhed mv. I de tilfælde, hvor virksomheden giver udtryk for, at en udlevering vil påføre konkrete skadevirkninger for virksomhedens økonomi, og begrundet dette, må formodningsreglen indebære, at myndigheden normalt ikke

behøver yderligere dokumentation for, at betingelserne for at begrænse aktindsigten efter § 30, nr. 2, er opfyldt.

[...]

Det skal dog samtidig bemærkes, at formodningsreglen ikke ændrer ved, at myndigheden (for en principiel betragtning) fortsat skal foretage en konkret vurdering af om udleveringen vil indebære en nærliggende risiko for, at der påføres virksomheden navnlig et økonomisk tab af nogen betydning, jf. også de specielle bemærkninger til § 30, nr. 2. Kravet om den konkrete vurdering indebærer, at en generel gengivelse af hensynet til konkurrencemæssige forhold på det pågældende område, den blotte gengivelse af bestemmelsens ordlyd, jf. FOB 2001, side 281, eller en generel vurdering af risikoen for tab, jf. f.eks. FOB 2007, side 315, ikke i sig selv er nok til at meddele afslag på aktindsigt. Det må formentlig kræves, at myndigheden navnlig i lyset af virksomhedens udtalelse – og i tvivlstilfælde i lyset af 'forretningsoplysningernes' karakter sammenholdt med bl.a. konkurrencesituationen på det pågældende område – konkret vurderer (eller angiver) hvilke økonomiske skadevirkninger der vil indtræde, jf. princippet i FOB 1997, side 105".

I Offentlighed i forvaltningen, Jon Andersen, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1. udgave 2013, side 271-274, er det anført:

"[...] Ifølge lovforslagets bemærkninger til § 30, nr. 2 gælder der en "klar formodning for, at en udlevering af oplysninger, der er omfattet af bestemmelsen, vil indebære en nærliggende risiko for, at virksomheden eller den person, oplysningerne vedrører, vil lide skade af betydning". Det er ikke ganske klart, hvad denne bemærkning sigter til. Hvis ikke kravet i § 30 nr. 2 om risiko for økonomisk skadevirkning skal udvandes helt, må bemærkningen fortolkes således, at der sigtes til de bevismæssige forhold; at der gælder en bevismæssig formodning for, at de konkrete og individuelle skadevirkninger, virksomheden påberåber sig, risikerer at indtræde, hvis der gives aktindsigt. Hvis denne fortolkning følges, gælder formodningen ikke i de tilfælde, hvor virksomheden ikke peger på konkrete skadevirkninger af, at der gives aktindsigt i oplysningerne.

[...]

Myndigheden vil normalt som et led i bedømmelsen af, om der kan gøres undtagelse i henhold til § 30, nr. 2, skulle indhente en vejledende udtalelse fra den berørte virksomhed. Myndigheden er imidlertid forpligtet til at foretage en selvstændig vurdering af, om betingelserne for at holde oplysninger tilbage er opfyldt. Det er derfor myndighedens ansvar at påse, at der bliver spurgt, så virksomheden er klar over, hvilke forhold der skal belyses.”

Følgende fremgår af forvaltningslovens § 19 om partshøring:

”§ 19. Kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis

- 1) det efter oplysningernes eller vurderingernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag,
- 2) udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse,
- 3) partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse,
- 4) parten ikke har ret til aktindsigt efter reglerne i kapitel 4 med hensyn til de pågældende oplysninger,
- 5) den påtænkte afgørelse vil berøre en videre, ubestemt kreds af personer, virksomheder m.v., eller hvis forelæggelsen af oplysningerne eller vurderingerne for parten i øvrigt vil være forbundet med væsentlige vanskeligheder, eller
- 6) der ved lov er fastsat særlige bestemmelser, der sikrer parten adgang til at gøre sig bekendt med grundlaget for den påtænkte afgørelse og til at afgive en udtalelse til sagen, inden afgørelsen træffes.

Stk. 3. [...]”

Den, der har indgivet en anmodning om aktindsigt, er part i aktindsigtssagen. Derfor er udgangspunktet, når en myndighed har

indhentet en udtalelse fra en virksomhed, at den aktindsigtssøgende skal partshøres vedrørende denne udtalelse i henhold til forvaltningslovens § 19, hvis udtalelsen taler imod imødekomme af aktindsigtsanmodningen og er af væsentlig betydning for afgørelsen. Ankestyrelsen henviser til Offentlighedsloven med kommentarer, Mohammad Ahsan, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1. udgave 2014, side 534-535.

Praksis

Folketingets Ombudsmand udtalte sig i sagen FOB 2013-26 om en kommunes afslag på aktindsigt i oplysninger om beløb i et teleselskabs prisoplæg på leje af bygninger og arealer til digital teleinfrastruktur. Ombudsmanden udtalte i den forbindelse, at oplysningerne i prisoplægget var omfattet af undtagelsesbestemmelsen, der svarer til den gældende § 30, nr. 2, i offentlighedsloven. Derimod mente ombudsmanden ikke, at kommunen havde sandsynliggjort, at indrømmelse af aktindsigt i prisoplægget ville være af væsentlig økonomisk betydning for teleselskabet, hvorfor ombudsmanden henstillede til sagens genoptagelse. Ombudsmanden udtalte blandt andet:

”I (X) Kommunes oprindelige afslag på aktindsigt af 20. december 2011 var der helt generelt henvist til, at der var risiko for, at teleselskabets forhandlingsposition kunne blive væsentligt forringet i fremtiden, hvis oplægget blev almindeligt kendt. Kommunen henviste også til risikoen for, at den kunne blive mødt med et erstatningskrav, hvis kommunen gav den ønskede aktindsigt.

Frygten for at blive mødt med et erstatningskrav og en generel henvisning til teleselskabets forhandlingsposition er ikke et tilstrækkeligt grundlag for at undtage prisoplægget fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2.

[...]

Prisoplægget er således efter sit indhold rettet til (X) Kommune og tager udgangspunkt i den prisstruktur, som kommunen vedtog i 2008, som havde ført til en fordobling af det hidtidige lejeniveau, og som teleselskabet derfor med prisoplægget tog afstand fra. Det er efter min opfattelse ikke på det foreliggende oplysningsgrundlag sandsynliggjort, at prisoplægget f.eks. skulle blive opfattet og brugt som et landsdækkende niveau med den virkning, at

teleselskabet ikke ville kunne 'overleve'. Jeg bemærker i den forbindelse også, at teleselskabets opfattelse af spørgsmålet kun er indhentet telefonisk, og at opfattelsen efter de foreliggende oplysninger på ingen måde er nærmere begrundet eller konkretiseret."

I sagen FOB 2014-17 havde Finansministeriet givet afslag på aktindsigt i et dokument vedrørende den danske stats salg af aktier i DONG Energy A/S. I afgørelsen havde ministeriet ikke konkret anført, hvori det påståede økonomiske tab for DONG Energy A/S bestod, og hvordan det ville indtræde som følgevirkning af, at anmodningen om aktindsigt blev imødekommet. Ministeriet havde desuden ikke indhentet en udtalelse fra virksomheden, der kunne belyse den skadevirkning, ministeriet sigtede til. Da ministeriet i øvrigt ikke havde forholdt sig til vigtige oplysninger i sagen, var det Ombudsmandens samlede opfattelse, at betingelserne for at undtage oplysninger efter § 30, nr. 2, ikke var opfyldt. Dette gjaldt uanset formodningsreglen.

I sagen FOU 2017.11 tog Folketingets Ombudsmand blandt andet stilling til Erhvervsstyrelsens og Erhvervsministeriets afgørelser om at undtage oplysninger om kunder og destinationslande samt en virksomheds navn i nogle dokumenter om eksporttilladelse fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens 30, nr. 2. For så vidt angår oplysningerne om kunder og destinationslande udtalte Folketingets Ombudsmand, at der samlet set ikke var grundlag for at tilsidesætte myndighedernes vurdering efter offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Folketingets Ombudsmand henviste i den forbindelse til, at den virksomhed, hvis oplysninger der var anmodet om aktindsigt i, detaljeret havde redegjort for hvilke økonomiske skadevirkninger, der er tale om og hvorledes de forventes at indtræde ved en udlevering af oplysningerne. Virksomheden havde bl.a. henvist til, at offentliggørelse af oplysningerne ville kunne medføre, at konkurrerende virksomheder fik et indblik i virksomhedens kundeforhold og priser. Oplysningerne ville således kunne give konkurrerende virksomheder indblik i, hvilke konkrete kunder og lande, virksomheden handlede med, samt indblik i virksomhedens prissætning. Det vurderedes derfor, at konkurrerende virksomheder ville kunne opnå en betydelig markedsmæssig fordel på bekostning af virksomheden. Offentliggørelse af disse oplysninger vurderedes derfor ligeledes at indebære en risiko for, at virksomheden kunne blive påført et væsentligt økonomisk tab som følge af tabte ordrer og kunder til konkurrerende virksomheder. Ombudsmanden henviste derudover til, at virksomhedens udtalelse var indgået som et væsentligt

element i grundlaget for vurderingen, men at myndighederne havde foretaget en selvstændig vurdering af skaderisikoen, og at der var udleveret en række detaljerede oplysninger om produktbeskrivelser, hvorfor vurderingen af skadesrisikoen måtte foretages i lyset heraf.

I sagen FOU 2018.7 tog Folketingets Ombudsmand stilling til Det Kongelige Teaters og efterfølgende Kulturministeriets afgørelser om afslag på aktindsigt i oplysninger om et orkestres honorar i medfør af offentlighedslovens § 30, nr. 2. Folketingets Ombudsmand anmodede Kulturministeriet om at genoptage sagens behandling og tage stilling til, om orkestret i realiteten måtte anses at have opgivet de beskyttelseshensyn, der ligger bag bestemmelsen i § 30, nr. 2.

Folketingets Ombudsmand udtalte også følgende om begrundelseskravet set i lyset af formodningsreglen:

“Hvor omfattende en begrundelse en virksomhed skal give for sit ønske om hemmeligholdelse af oplysninger, må bl.a. afhænge af den nærmere karakter af de pågældende oplysninger. Er der f.eks. tale om oplysninger, som efter praksis under den tidligere offentlighedslov ikke i almindelighed kunne undtages fra aktindsigt, vil dette efter omstændighederne kunne skærpe kravene til virksomhedens begrundelse.

Som det også fremgår ovenfor under pkt. 2, følger det af ombudsmandspraksis, at den blotte oplysning om vederlag i henhold til en kontrakt normalt ikke kunne undtages efter den tilsvarende bestemmelse i § 12, stk. 1, nr. 2, i den tidligere offentlighedslov, jf. bl.a. sagerne, som er gengivet i Folketingets Ombudsmands beretning for henholdsvis 1987, s. 242, for 1993, s. 294, og for 2006, s. 158, samt min udtalelse af 25. november 2016 i sagen 16/03664 (offentliggjort på offentlighedsportalen.dk) og min udtalelse af 21. november 2016, som er offentliggjort på ombudsmandens hjemmeside som FOB 2016-48, om undtagelse af vederlagsoplysninger fra retten til aktindsigt efter den gældende offentlighedslov.”

Statsforvaltningen Sjælland udtalte den 4. marts 2011, at Region Sjælland ikke var berettiget til at give afslag på aktindsigt i udgifter til lægelønninger i medfør af offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2, der svarer til den gældende § 30, nr. 2. Statsforvaltningen Sjælland lagde vægt på, at Region Sjælland havde begrundet afslaget med et hensyn til konkurrencesituationen på området, idet regionen vurderede, at

videregivelse af oplysningerne ville forringe leverandørens forhandlingssituation væsentligt i forbindelse med evt. anden kontraktforhandling, og at der herudover ville være en væsentlig risiko for økonomiske skadevirkninger for leverandørerne.

Statsforvaltningen lagde vægt på, at leverandøren på baggrund af en høring alene havde udtalt, at der ville være risiko for, at firmaets konkurrenceevne i en fremtidig tilbudsgivning ville blive svækket. Statsforvaltningen fandt det på det foreliggende baggrund ikke godtgjort, at der forelå så konkrete oplysninger til støtte for regionens antagelse om, at aktindsigt i udgifter til lægelønninger ville medføre sådanne økonomiske skadevirkninger for leverandøren, at oplysningerne kunne undtages fra aktindsigt.

Ankestyrelsen udtalte den 13. august 2018, at Odense Kommune ikke havde redegjort tilstrækkeligt for, at der i forbindelse med kommunens afslag på aktindsigt i en oplysning om et pristilbud på udleje af et lokale var foretaget et skøn, der lå inden for rammerne af offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Kommunen havde henvist til, at kommunen på baggrund af et høringssvar havde foretaget en konkret vurdering af, hvorvidt formodningsreglen kunne opretholdes. I høringssvaret var det anført, at offentliggørelse af tilbuddet ville kunne skade virksomhedens forretning, idet virksomheden kunne få svært ved at opretholde "den almindelige pris" over for andre kunder. Det var kommunens vurdering, at det favorable tilbud, som kommunen havde opnået, ville kunne få andre arrangører til at ville kræve den samme pris, hvilket enten ville kunne påføre udlejeren en økonomisk skade af nogen betydning, hvis virksomheden gik med til en lavere pris end ellers, og alternativt som følge af tabte lejeindtægter og kunder. Kommunen havde således henvist til, at offentliggørelse af tilbuddet ville forringe den pågældende virksomheds fremtidige forhandlingsposition.

Ankestyrelsen udtalte bl.a. følgende:

"Det fremgår af den ovenfor nævnte sag FOU 2018.7, at kravene til virksomhedens begrundelse kan skærpes, hvis der er tale om oplysninger, som efter praksis under den tidligere offentlighedslov ikke i almindelighed kunne undtages fra aktindsigt. Det gør sig eksempelvis gældende for den blotte oplysning om vederlag i henhold til en kontrakt."

Ankestyrelsen vurderede, at en konkret aftale om leje af et lokale altid må antages at blive forhandlet på plads i en konkret kontekst, hvor mange forskellige parametre har indflydelse på resultatet af forhandlingerne – eksempelvis må en storkunde med en længerevarende relation til udlejer som udgangspunkt antages at have bedre forudsætninger for at opnå et favorabelt tilbud end andre. Ankestyrelsen vurderede derudover, at den konkrete prisfastsættelse også afhænger af faktorer som tilbud og efterspørgsel i den konkrete situation. En potentiel kundes mulighed for at forhandle om prisen er således en følge af almindelig konkurrence på markedet.

Sådan vurderer vi sagen

Efter en gennemgang af de fremsendte akter kan Ankestyrelsen konstatere, at Albertslund Kommune har undtaget oplysninger om bl.a. salgssummer og kontraktvilkår fra aktindsigt. For så vidt angår oplysningerne om salgssummer er det Ankestyrelsens opfattelse, at der er tale om totalpriser.

Det er på det foreliggende grundlag Ankestyrelsens opfattelse, at de undtagne oplysninger i pkt. 23 og i bilag 3 om totalpriser og kontraktvilkår må anses for at være oplysninger om forretningsforhold og dermed omfattet af offentlighedslovens § 30, nr. 2.

På baggrund af sagens oplysninger, er det Ankestyrelsens opfattelse, at de undtagne oplysninger ikke kan betegnes som delpriser.

Det er Ankestyrelsens opfattelse, at Albertslund Kommune ikke har konkretiseret, hvilke væsentlige økonomiske skadesvirkninger der vil kunne indtræde som følgevirkning af, at begæringen om aktindsigt imødekommes fuldt ud.

Det er Ankestyrelsens vurdering, at kommunens henvisning til, at [B] fremtidige forhandlingsposition vil svækkes, hvis [A] anmodning om aktindsigt imødekommes, ikke udgør en tilstrækkelig konkretisering af, hvorledes et økonomisk tab kan eller vil indtræde.

Kommunen har således efter Ankestyrelsens opfattelse ikke sandsynliggjort, at der er en nærliggende risiko for skade ved udlevering af de undtagne oplysninger.

Ankestyrelsen lægger vægt på, at det fremgår af forarbejderne til offentlighedslovens § 30, nr. 2, at det ikke udgør et tilstrækkeligt grundlag for undtage oplysninger efter bestemmelsen at henvise til bestemmelsens ordlyd, til konkurrencemæssige grunde eller andre tilsvarende abstrakte angivelser af beskyttelsesbehovet.

For så vidt angår de undtagne totalpriser lægger vi desuden vægt på, at der er tale om en type oplysning, som i almindelighed ikke kunne undtages fra aktindsigt efter den tidligere offentlighedslov, og at der herefter er et skærpet begrundelseskrav for, at formodningsreglen i den nugældende offentlighedslov kan opretholdes. Vi henviser i den forbindelse til vores ovennævnte udtalelse af 13. august 2018.

Ankestyrelsen lægger derudover vægt på, at Folketingets Ombudsmand i sagen FOB 2013-26 bl.a. udtalte, at en generel henvisning til et selskabs forhandlingsposition ikke udgjorde et tilstrækkeligt grundlag for at undtage oplysninger fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2 (nu § 30, nr. 2). Ankestyrelsen henviser i den forbindelse også til vores udtalelse af 13. august 2018, hvor en kommune bl.a. havde henvist til, at offentliggørelse af et pristilbud ville forringe en virksomheds forhandlingsposition. Ankestyrelsen udtalte bl.a., at kommunen ikke havde redegjort tilstrækkeligt for, at der i forbindelse med kommunens afslag på aktindsigt var foretaget et skøn, der lå inden for rammerne af offentlighedslovens § 30, nr. 2.

Det er på den baggrund Ankestyrelsens samlede opfattelse, at Albertslund Kommune ikke var berettiget til at undtage de pågældende oplysninger i pkt. 23 og i bilag 3 fra aktindsigt med den anførte begrundelse.

Ankestyrelsen beder derfor Albertslund Kommune om at genoptage sagens behandling og træffe en ny afgørelse om aktindsigt.

Vi har ikke taget stilling til, om kommunen kunne undtage oplysningerne med en anden begrundelse.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Ankestyrelsen til grund, at [A] ikke er blevet partshørt over høringssvaret af 14. januar 2020. Det fremgår ikke af sagen, hvorfor partshøring er undladt.

Det bemærkes derfor, at Albertslund Kommune i forbindelse med behandlingen af [A]s anmodning om aktindsigt burde have overvejet, om [A] skulle partshøres over høringssvaret af 14. januar 2020.

Ankestyrelsen går ud fra, at Albertslund Kommune i forbindelse med genoptagelsen af sagens behandling vil foretage en vurdering af, om [A] skal partshøres over høringssvaret, hvis kommunen ikke allerede har foretaget denne vurdering.

Vi offentliggør denne udtalelse på www.ast.dk i anonymiseret form.

Ankestyrelsens kompetence som tilsynsmyndighed

Ankestyrelsen fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Det står i § 48, stk. 1, i kommunestyrelsesloven.

Ankestyrelsen kan udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser. Det står i § 50 i kommunestyrelsesloven.

Venlig hilsen

Mia Enghardt Korsholm

Kopi er sendt til:

[A]

Vi har anvendt:

Lovbekendtgørelse om kommunernes styrelse (kommunestyrelsesloven)
nr. 47 af 15. januar 2019

Lovbekendtgørelse om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven)
nr. 145 af 24. februar 2020

Bekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven